

TI SZAVAK

Nelly Sachsnek,
a barátnőnek és költőnek, tisztelettel

Ti szavak, fel, utánam!,
és még ha tovább, ha
túl messzire mentünk is, még
egyszer tovább, vég nincsen.

Nem tárul fel.

A szó
csak más szavakat
húz maga után,
mondat a mondatot.
Így vágyna a világ
végérvényesen
ránktukmálódni,
kimondva lenni.
Ne mondjátok ki.

Szavak, utánam,
hogy ne váljon végérvényessé
ez a szó-szomj
s ellentételre tétel!

Hagyjátok, hogy az érzés
egy ideig ne beszéljen,
s a szív nevű izom
gyakorlatozzon másképp.

Hagyjátok, mondom.

A legfőbb fülbe se,
súgva se, mondom, semmit,
a halálra semmi se jusson eszedbe,
hagyd, ahogy én, se lágyan,
se keserűn,
se vigasztalón,
vagy vigasztalanul

meg-nem-jelölve
és jeltelenül sem –

És csak ezt nem: a képet
porszövevényben, elárvult
szótagok, szavak üres moráját!

Ti szavak,
egy árva szót se!

ÚGY BIZONY

Anna Ahmatovának

Akinek szó sosem akadt a torkán,
én mondom nektek,
aki csak kisegíti magát,
méghez a szavakkal –

annak nincs segítség.
A kurta úton
és a messzire vivőn sem.

Egyetlen mondatot tartósítani,
kitartani a szavak bimbamjában.

Szavakat e mondathoz nem lel,
aki nem szavatolja.

ENIGMA

Hans Werner Henzének, az *Ariosi* idejéből

Többé semmi sem jön.

Tavasza több nem lesz.
Ezeréves naptárak jósolják mindenkinek.

De a nyár, továbbá aminek neve oly szép
mint „nyárias” –
semmi sem jön többé.

Azért ne sírj,
mondja egy muzsika.

Különben
senki
sem mond
semmit.

CSAK SEMMI NYALÁNKCSÁGOT

Már semmi se tetszik.

Kistafirozzak
egy metaforát
mandulavirággal?
a mondattant fényhatások
keresztjére feszítem?
Ki törné fejét ilyen
mihaszna buzgólkodáson –

Olyan szavaktól
nyílt ki szemem,
amelyek léteznek
(a legalsó osztály számára)

Éhség
Szégyen
Könnyek
és
Sötétség.

Mosdatlan zokogással,
a sok nyomor, betegség,
létfenntartási költség
okozta kétségbeeséssel
(s engem még kétségbe ejt a kétségbeesés)
be fogom érni.

Nem az írást hagyom el,
hanem magamat.
Mások, bizisten,
segíteni bírnak
magukon szavakkal.
Én nem vagyok a magam segéde.

Fogjak el
egy gondolatot, hogy bezárjam
kivilágított mondatcellába?
Tápláljak szemet és fület
elsőosztályú szófalatokkal?
magánhangzók libidóját kutassam,
s mássalhangzóink kedveltségi fokát?

Jégverte fejemmel,
e kézben összegyűlt
írásgörccsel, háromszázéjes
nyomás alatt
morzsoljam szét a papírt,
söpörjem el az összetákolt szóoperákat,
pusztítón, így: én te és ő

mi ti?

(Meg kell tenni. Tegyék meg mások.)

A rám eső rész menjen veszendőbe.

EÖRSI ISTVÁN fordításai